

На основу члана 6. став 1. Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права („Службени гласник РС“, број 61/06 –пречишћен текст) објављује се, на српском и енглеском језику, Пресуда Европског суда за људска права по представци број 32484/03 – Ракић и други против Србије, која гласи:

„ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЉУДСКА ПРАВА

ДРУГО ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ МИЛОШЕВИЋ ПРОТИВ СРБИЈЕ

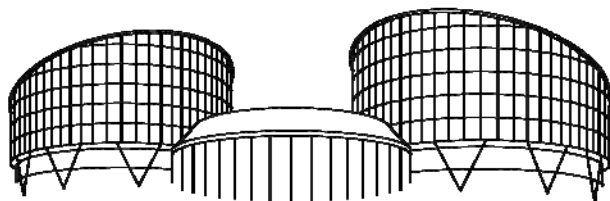
(Представка број 32484/03)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

18. јануар 2011. године

Ова пресуда је правоснажна али може бити предмет редаторских измена.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

У предмету Милошевић против Србије,

Европски суд за људска права (Друго одељење), на седници већа у саставу:

András Sajó, *Председник,*

Dragoljub Popović,

Kristina Pardalos, *судије,*

и Françoise Elens-Passos, *заменик секретара Одељења,*

После већања на затвореној седници 14. децембра 2010. године,

Доноси следећу одлуку, која је усвојена истог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 32484/03) против Србије, коју је Суду према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција“), поднео држављанин Србије, г. Радослав Милошевић (у даљем тексту: „Подносилац представке“), 28. јула 2003. године

2. Подносиоца представке заступала је гђа В. Ђуровић - Бојовић, адвокат из Београда. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада“) заступао је њен заступник, г. С. Царић.

3. Председник Другог одељења је 10. јула 2009. године одлучио да се Влада обавести о овој представи. У складу са Протоколом број 14, представка је додељена Већу од три судије.

ЧИЊЕНИЦЕ

I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

4. Подносилац представке је рођен 1956. године и живи у Нишу.

5. После хапшења подносиоца представке 1999. године и притвора у 2000. години, против њега су вођена два кривична поступка. До 17. фебруара 2004. године подносилац представке је осуђен за кривична дела којим се теретио.

6. У вези са осудама и казни подносиоца представке, надлежан домаћи суд је подносиоцу представке 24. новембра 2005. године, одредио јединствену казну затвора. Подносилац представке се није жалио против ове пресуде.

7. Изгледа да је подносилац представке служио наизменично своју затворску казну у Поправном заводу у Пожаревцу – Забела и Казненог завода у Нишу.

8. На свим дописима подносиоца представке Окружним судовима у Краљеву и Шапцу, Врховном суду, јавном тужилаштву и Министарству правде Србије, од 4. марта 2004. године, 15. марта 2004. године, 31. марта 2004. године, 13. априла 2004. године, 7. октобра 2004. године, 3. децембра 2004. године, 10. септембра 2005. године, 26. септембра 2005. године и 25. октобра 2005. године, налазе се затворски печати од 4. марта 2004. године (24-2879/2004), 15. марта 2004. године (24-3211/2004), 1. априла 2004. године (24-4105/2004), 13. априла 2004. године (24-4557/2004), 7. октобра 2004. године (1-713-3064/2004), 3. децембра 2004. године (713-12568/2004), 10. септембра 2005. године (1-713-1965/2005), 26. септембра 2005. године (1-071-2172/2005) и 25. октобра 2005. године (1-071-2419/2005).

9. На допису Врховног суда од 25. марта 2004. године, упућеног подносиоцу представке, налази се затворски печат од 31. марта 2004. године и деловодни број 1-713-4038/2004. Даље, на одлукама Окружног суда у Шапцу од 25. новембра 2004. године, Врховног суда од 8. фебруара 2005. године, као и Окружног суда у Краљеву од 23. августа 2005. године и 24. новембра 2005. године, такође се налазе затворски печати од 1. децембра 2004. године (713-12391/2004), 18. априла 2005. године (713-4624/2005), 7. септембра 2005. године (713-9801/2005) и 5. децембра 2005. године (713-13783/2005).

10. На допису подносиоца представке од 26. априла 2004. године, упућеног Суду, налазио се затворски печат од 26. априла 2004. године, као и деловодни број 24-5086/2004.

11. Стоја је својим дописом, на српском језику, од 22. децембра 2004. године, између осталог, Секретаријат Суда обавестио подносиоца представке о наведеном печату, претпостављајући да он можда није упознат са тим.

12. У свом каснијем допису од 18. јануара 2005. године, подносилац представке је потврдио да се на његовом допису упућеном Суду налазио затворски печат и навео да би желео да се додатно жали што се Држава непрекидно меша у његову преписку. На овом допису се није налазио никакав затворски печат нити деловодни број.

13. У допису од 24. новембра 2005. године, подносилац представке је обавестио Суд да је, почев од 1. новембра 2005. године, затвореницима наводно било дозвољено да шаљу своје дописе, а да их не остављају отвореним, како би затворски органи ставили печат на њих.

II. РЕЛЕВАНТНО ДОМАЋЕ ПРАВО

14. Релевантно домаће право наведено је у пресуди Суда у предмету *Стојановић против Србије* (број 34425/04, ст. 37-43. и 48-49., 19. мај 2009. године).

ПРАВО

I. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛАНА 8 КОНВЕНЦИЈЕ У ВЕЗИ СА ПРЕПИСКОМ ПОДНОСИОЦА ПРЕДСТАВКЕ

15. Подносилац представке се жалио зато што су затворски органи отварали његову преписку са Судом, као и са разним домаћим органима.

16. Суд сматра да ову притужбу треба разматрати према члану 8. Конвенције, а не према члану 34., пошто не постоје докази да је преписка између Суда и подносиоца представке неоправдано каснила, да је неовлашћено мењана, или да је на други начин „ометана” (види *Manoussos против Чешке Републике и Немачке* (одлука), број 46468/99, 9. јула 2002. године, и *Стојановић против Србије*, број 34425/04, став 51., 19. мај 2009. године).

17. Влада је ставила разне примедбе на допуштеност притужбе подносиоца представке. Међутим, Суд је исте примедбе одбацио у предмету *Стојановић против Србије* (цитиран у горњем тексту, ст. 62-64.) и не налази ниједан разлог да исто не учини и овом приликом. Влада је осим тога позвала Суд да предметну представку “скине” са списка предмета, пошто подносилац представке није дао коментар на запажања Владе од 10. новембра 2009. године, како му је то Суд наложио дописом од 21. јула 2010. године. Међутим, Суд констатује да је заступник подносиоца представке у допису од 9. августа 2010. године указала на разлоге због којих то није могла да учини, а јасно је показала и намеру подносиоца представке да настави са поступком пред Судом. Притужба је због тога проглашена допуштеном.

18. Влада је даље тврдила да није било повреде члана 8. Конвенције.

19. Подносилац представке је потврдио своју притужбу.

20. Суд је већ разматрао практично идентичне околности у предмету *Стојановић против Србије* (цитиран у горњем тексту, ст. 68-75.) где је утврдио, између осталог, повреду члана 8. Конвенције, зато што мешање на које се жали није било „у складу са законом” у датом тренутку. Пошто је размотрио све релевантне чињенице, а посебно, непостојање посебне судске одлуке којом се дозвољава мешање у преписку подносиоца представке, као и због нејасноће важећих затворских правила и прописа у релевантном тренутку, Суд не налази ниједан разлог да у предметном случају одлучи другачије. Према томе, дошло је до повреде члана 8. Конвенције у вези са мешањем у преписку подносиоца представке.

II. ОСТАЛЕ ПРИТУЖБЕ ПОДНОСИОЦА ПРЕДСТАВКЕ

21. Ослањајући се на чл. 3, 5, 6 и 13. Конвенције, подносилац представке се даље жалио на злостављање у 2000. години, незаконити притвор до октобра 2001. године, као и на услове у притвору у то време. Он се даље жалио на правичност и исход два круга кривичних поступака наведених у ставу 5. у горњем тексту.

22. Суд је размотрио преостали део притужби које је подносилац представке изнео. Међутим, с обзиром на сав материјал који поседује, и у оној мери у којој су питања на која се жали у оквиру надлежности *ratione temporis*, Суд сматра да подносилац представке није образложио своје притужбе. Произлази да се овај део представке мора одбацити у складу са чланом 35. ст. 3 и 4. Конвенције.

III. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41 КОНВЕНЦИЈЕ

23. Подносилац представке није поднео захтев за правично задовољење. Сходно томе, Суд сматра да није позван да му по том основу додели било какав износ.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД ЈЕДНОГЛАСНО

1. *Проглашава* притужбу према члану 8. Конвенције у вези са мешањем у преписку подносиоца представке допуштеном, а преостали део представке недопуштеним;
2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 8. Конвенције;

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми на дан 18. јануара 2011. године у складу са правилом 77 ст. 2 и 3. Пословника Суда.

Françoise Elens-Passos
Заменик Секретара

András Sajó
Председник